

Τὸ αὐστηρᾶς κανονικότητος διάγραμμα τῶν καστανῶν τῆς φυσιῶν, τῶν γελαστῶν τῆς χειλέων, τοῦ λεπτοκαμωμένου πηγουνιοῦ τῆς, δέν με γελᾷ καθόλου· μαρτυρεῖ λανθάνουσαν ἐνεργητικότητα ἔνεκα τῆς ὀπώις θὰ ἦτον ἴκανη νὰ θυσιασθῇ χάριν καθήκοντος, καλῶς ἐννοούμενου. Εἰμποροῦσε βεβαίως ν' ἀπατᾷ, θῇ καμμικὴ φορά, ἀκριβῶς ἔνεκα τῆς ζωηρᾶς τῆς φύσεως ἀλλὰ θὰ τὸ ἔκαμνεν ἀδύλως, πάρα πολὺ εἰλικρινῆς ὥστε νὰ μὴν ἀποκρύψῃ τὴν πλάνην ἀν ἐπύχαινε νὰ τὴν ἐννοήσῃ κ' ἡ ιδία.

'Αλλ' ἡ ἀληθής τῆς πρωτοτυπία ἔγκειται εἰς τὴν παντελῇ ἔλλειψιν φιλαρεσκείας παρ' αὐτῇ, ἡτις προέρχεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς εἰλικρινείας καὶ ἀπὸ τὴν βαθεῖαν ἀντίληψιν ποὺ ἔχει σχηματίσει περὶ τῆς γυναικείας ἀξιοπρεπείας· εἶχεν ἐγερθῇ σπουδαία συζήτησις περὶ τοῦ ζητήματος ἀκριβῶς τούτου τῆς φιλαρεσκείας, χθές, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Five o' clock τῆς λα βού Evans· ἡ μίς Enid καὶ αἱ νεαραὶ συμπατριώτισσαί της, ὅσαι ἦσαν παροῦσαι, ὑπεστήριζον ἐπιμόνως καὶ μετὰ παραδόξου εἰλικρινείας τὸ ὑπερβολικὸν φλυτάρισμα· καὶ διά νὰ 'ποιῆμεν τὸ δίκαιον ἡ μίς Enid ἐφαρμόζει πληρέστατα καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ἀρχάς της: τὸ γνωρίζει πολὺ καλά ὁ ἀρσενικὸς πληθυσμὸς τοῦ ξενοδοχείου. 'Απ' ἐναντίας ἡ μίς Λίλιαν ἐξανταταὶ κατὰ τῶν λίστων... ἐλευθερίων ἀρχῶν τῆς φίλης της· καὶ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο μικράς, κομμένας φράσεις πλήρεις ἀποστροφῆς καὶ περιφρονήσεως ἐναντίον ὅλων τῶν στριφογυρισμάτων τῆς γυναικείας ματαιότητος. Τὶ θὰ ἔλεγεν ἀν τὴν ἱκουσαν, ἡ Κα Δεείζν, καὶ τόσες ἄλλες;

(επεται συνέγεια).

⇒ ΤΟ ΦΤΕΡΝΙΣΜΑ ⇒

"Οταν φτεριζέται καρεὶς τοῦ λέρε: Σὲ θυμάται!

Κ' ἐκείρος ποὺ φτεριζέται ἀπόκοντρα πλαρᾶται

Κ' εἰς ὄγειρα βυθίζεται....

Θαρρεῖ πῶς τὴν ἀγάπη του κρατεῖ στὴν ἀγκαλιά του

Καὶ χαίρει ὁ ταλαπωρος καὶ τρέμει ἡ καρδιά του

Καὶ.... καὶ ξαραφτεριζέται.

"Οταν κ' ἐγὼ συχρὰ-συχρὰ φτεριζῶμαι σὰν ὅλοι

Θαρρεῖς πῶς τὸ κεφάλι μου τὸ πατρούντοι διαβόλοι

Καὶ λὲς μοῦ κόβεται ἡ πτοή....

"Ἄχ! ἡ καρδιά μου 'ς ὄγειρα ἀλλόκοτα πλαρᾶται

Γιατὶ τὸ ξεύρω, παρενθὺς ἐκείνη μὲ θυμάται,

Ἐκείνη — ἡ καταρροή!

Αθηναί.

ΑΛΕΞ. Κ. ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ.